

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

A6-0180/2009

25.3.2009

RAPORT

Ühenduse finantshuvide kaitse ja pettusevastane võitlus – 2007. aasta aruanne
(2008/2242(INI))

Eelarvekontrollikomisjon

Raportöör: Antonio De Blasio

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	14
PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS.....	18
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	21

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ühenduse finantshuvide kaitse ja pettusevastase võitluse kohta – 2007. aasta aruanne (2008/2242(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma resolutsioone komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) varasemate aastaaruannete kohta;
- võttes arvesse komisjoni 22. juuli 2008. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Ühenduse finantshuvide kaitse – pettusevastane võitlus – 2007. aasta aruanne” (KOM(2008)0475), kaasa arvatud selle lisasid (SEK(2008)2300 ja SEK(2008)2301);
- võttes arvesse OLAFi 2007. aasta tegevusaruannet¹ ja tema 19. juuni 2008. aasta teist aruannet nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest, rakendamise kohta, samuti suuniseid OLAFi käsiraamatu asendamise kohta;
- võttes arvesse OLAFi järelevalvekomitee tegevusaruannet 2007. aasta juuni ja 2008. aasta mai vahelise perioodi kohta²;
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja aastaaruannet 2007. eelarveaasta eelarve täitmise kohta³;
- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 276 lõiget 3 ja artikli 280 lõiget 5;
- võttes arvesse nõukogu 13. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1995/2006, millega muudetakse määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust⁴;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit ja regionaalarengukomisjoni ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamusi (A6-0180/2009),

Teatatud eiramisjuhtudega seotud summad

1. väljendab heameelt otseseid kulusid käsitleva peatüki lisamise üle, kuid rõhutab, et eeldab selle täiendamist üksikasjalikumate andmetega järgmistes aruannetes;

¹ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/aar2005/doc/olaf_aar.pdf

² http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

³ ELT C 286, 10.11.2008, lk 1.

⁴ ELT L 390, 30.12.2006, lk 1.

2. kordab oma nõuet lisada iga-aastased PIF-raportid ja nendega seotud Euroopa Parlamendi resolutsioonid nõukogu päevakorda ning üleskutset nõukogule edastada seejärel oma tähelepanekud parlamendile ja komisjonile; on äärmiselt pettunud, et nõukogu ei ole seda parlamendi üleskutsesest ja komisjoni nõudmisest hoolimata seni teinud;
3. märgib, et omavahendite, põllumajanduskulude, struktuurimeetmete ja otseste kulude valdkonnas oli teatatud eiramisjuhtudega seotud summa 2007. aastal kokku 1,425 miljardit eurot (2006. aastal 1,143 miljardit eurot); liikmesriikide poolt 2007. aastal komisjonile teatatud summad võib jaotada järgmiselt:
 - omavahendid: 377 miljonit eurot (2006. aastal 353 miljonit eurot);
 - põllumajanduskulud: 155 miljonit eurot (2006. aastal 87 miljonit eurot);
 - struktuurimeetmed: 828 miljonit eurot (2006. aastal 703 miljonit eurot);
 - ühinemiseelsed vahendid: 32 miljonit eurot (2006. aastal 14 miljonit eurot);
 - otsesed kulud: 33 miljonit eurot;
4. väljendab heameelt asjaolu üle, et pärast parlamendi eelmise aasta raportit on komisjon määratlenud oma raportis erinevused eeskirjade eiramise ja pettuse vahel; „pettuse kahtluse” määratlus tekitab liikmesriikidele siiski jätkuvalt raskusi;

Üldised kaalutlused

5. väljendab heameelt liikmesriikide juba tehtud jõupingutuste üle, kuid rõhutab veel kord, et liikmesriigid peaksid tagama oma finantskontrollimehhanismide asjakohasuse, ning toonitab, kui tähtis on liikmesriikide ennetustegevus, et suurendada eeskirjade eiramise juhtumite avastamist enne maksete tegemist toetuse saajatele; rõhutab asjaolu, et pettuse ja korrupsiooni vastu võitlemine on jätkuvalt kõigi liikmesriikide ülesanne ning et olukorra tõeliseks paranemiseks on vaja ühiseid jõupingutusi;
6. rõhutab vajadust saavutada teabe kogumise ja kasutamise meetodite suurem ühtlustamine eesmärgiga tagada ühtne raamistik, mis võimaldab tõhustatud ennetusstrateegia raames hinnata edukamalt pettusteriski;
7. tunneb heameelt selle üle, et mõned liikmesriigid esitavad haldusdeklaratsioone riigi tasandil hallatavate ühenduse vahendite kohta; kutsub teisi liikmesriike üles tegema samasuguseid algatusi ja palub komisjonil teha kõik vajalik, et selliseid riikide haldusdeklaratsioone esitataks kogu Euroopa Liidus;

Omavahendid

8. märgib, et hinnanguline eiramisjuhtudega seotud summa suurenes 6% võrra; enim eiramisjuhte leidis aset seoses televiisorite ja sigarettidega, nagu ka varasematel aastatel;
9. peab kahetsusväärseks viivitust ettepaneku võtta vastu määrus vastastikuse haldusabi kohta Euroopa Ühenduse finantshuvide kaitsmisel pettuse ja muu ebaseadusliku tegevuse

eest (KOM(2006)0473) vastuvõtmisel, ning kutsub seega nõukogu seetõttu üles seda määrust kohe vastu võtma;

10. väljendab heameelt asjaolu üle, et pärast komisjoni teatist kooskõlastatud maksupettuste vastase võitluse tõhustamise strateegia väljatöötamise vajaduse kohta (KOM(2006)0254) võttis komisjon vastu teatise käibemaksupettuste vastase võitluse tõhustamise kooskõlastatud strateegia kohta (KOM(2007)0758), ning jälgib erilise tähelepanuga nii komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu direktiiv vastastikuse abi kohta maksude, tollimaksude ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (KOM(2009)0028) kui ka komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu direktiiv maksustamisalase halduskoostöö kohta (KOM(2009)0029);
11. rõhutab, et olulise edasimineku saavutamiseks käibemaksupettuse vastases koostöös on vaja uut poliitilist stiimulit;
12. taunib asjaolu, et kuna OLAFil puudub juurdepääs nõukogu 7. oktoobri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1798/2003¹ (halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas) alusel toimuva liikmesriikidevahelise andmevahetuse sisule, ei saa ta anda lisaväärtust käibemaksupettuste uurimise, ennetamise ja liikmesriikide tegevuse toetamise valdkonnas; peab sellega seoses kahetsusväärseks, et OLAF ei käsitlenud 2007. aastal ühtegi käibemaksupettuse juhtumit;
13. palub liikmesriikidel pöörata tähelepanu rahvusvahelistele käibemaksupettuste juhtumitele, mida on märkimisväärne hulk,
14. väljendab kahetsust asjaolu üle, et suurenevad toodete päritoluga seotud pettused, see puudutab nii tariifseid soodusmeetmeid kui ka GATTi tariifikvoote;
15. kutsub komisjoni üles teostama võimaliku pettuse erihindamise toodete ja riikide kaupa ning võtma arvesse võimalust teostada nii päritolu- kui ka sihtriigis reeglipäraseid, sihtotstarbelisi ja vajaduse korral pidevaid kontrole, pöörates erilist tähelepanu karussellpettuse nähtusele;

Põllumajanduskulud

16. tuletab meelde, et 1. jaanuarist 2007 on liikmesriigid kohustatud teavitama komisjoni eiramisjuhtudest, mis on seotud rohkem kui 10 000 euroga – selline lävi kehtestati komisjoni 14. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1848/2006 eeskirjade eiramise ja valesti makstud summade tagasinõudmise kohta ühise põllumajanduspoliitika rahastamisel ja infosüsteemi loomise kohta selles valdkonnas²; märgib, et teatatud eiramisjuhtude arv langes 53% (1548 juhtumit, 2006. aastal 3294 juhtumit); rõhutab, et eiramisjuhtude suhteliselt väikest arvu saab seletada kõrgema teatamise lävega;
17. märgib, et eiramisjuhtudega seotud hinnanguline summa suurenes 44%, mis on osalt tingitud varasematel aastatel esile kerkinud või avastatud, kuid alles 2007. aastal teatatud juhtumite olulisest finantsmõjust; märgib, et kõige enam mõjutatud sektorid olid piim ja

¹ ELT L 264, 15.10.2003, lk 1.

² ELT L 355, 15.12.2006, lk 56.

piimatooted, puu- ja juurviljad, suhkur, maaelu areng, veise- ja vasikaliha;

18. Juhib tähelepanu sellele, et piima-, puu- ja köögivilja-, suhkru- ja maaelu arengu sektorites kokku on umbes 77% kõikidest eeskirjade eiramistest ning et maaelu arengu valdkonnas üksi on umbes 38% teatatud eeskirjade eiramistest; märgib lisaks, et maaelu arengu valdkonnas on kõige rohkem eeskirjade eiramisi teatatud metsanduse toetusmeetme kohta ning kõige suurem eeskirjade eiramiste arv on teatatud põllumajanduse keskkonnapoliitika toetusmeetme kohta; palub seetõttu OLAFil pöörata oma järgmises aastaaruandes eritähelepanu nende eeskirjade eiramistele, mis mõjutavad maaelu arengut;
19. rõhutab, et teatamisega seotud täitmismäärad, eelkõige õigeaegne teatamine, erinevad liikmesriigiti oluliselt; mõistab hukka asjaolu, et Austria ja Rootsi puhul on ajavahemik eeskirjade eiramise avastamise ja sellest teatamise vahel keskmisest (1,2 aastat) palju pikem: Austrial 3,4 ja Rootsil 2,3 aastat;
20. nõustub Euroopa Kontrollikoja eespool nimetatud aastaaruande lõikes 5.20 väljendatud seisukohaga, et ühtne haldus- ja kontrollisüsteem (IACS) on jätkuvalt tõhus ja aitab vähendada põhjendamatuid kulusi, kui seda rakendatakse nõuetekohaselt ning sinna sisestatakse täpseid ja usaldusväärseid andmeid; toetab süsteemi kohaldamise laiendamist uutesse valdkondadesse, mida see praegu ei hõlma; kuid märgib, et selle raames läbiviidavate kontrollide arvu ja kvaliteeti tuleks tõsta, et pettusi tõhusamalt ära hoida;
21. palub komisjonil langetada kindla poliitilise otsuse, kui Kreeka ametiasutused ei pea kinni tähtaegadest, mis on kehtestatud uue maatükkide identifitseerimissüsteemi/geograafilise informatsiooni süsteemi loomise tegevuskavas;
22. kordab üleskutset komisjonile hinnata järgmise aastaaruande raames põllumajandustootjatele makstavate toetuste järelevalvesüsteemide tõhusust ja läbipaistvust;

Struktuurimeetmed

23. väljendab heameelt nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006¹ ja komisjoni rakendusmääruse (EÜ) nr 1828/2006² lihtsustatud ja täpsustatud eeskirjade üle; on siiski mures kontrollikoja eespool nimetatud aastaaruande lõikes 6.31 avaldatud seisukoha pärast, et liikmesriikide haldus- ja kontrollisüsteemid ning komisjoni järelevalve nende toimimise üle on ainult osaliselt tõhusad;
24. on teadlik, et paljudes ELi liikmesriikides esineb halva juhtimise või mõnikord isegi pettusega seoses eeskirjade eiramisi ELi rahaliste vahendite kasutamisel; märgib, et liikmesriigid teatasid 2007. aastal 3 832 eeskirjade eiramisest (19,2% rohkem kui 2006. aastal), et 2007. aastal oli eeskirjade eiramisega seotud kogusumma umbes 828 miljonit eurot (veidi vähem kui 1,83% kulukohustuste assigneeringute mahust), et võimalikud pettused moodustasid 2007. aastal teatatud eeskirjade eiramiste koguarvust umbes 12–

¹ Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta (ELT L 210, 31.7.2006, lk 25).

² ELT L 371, 27.12.2006, lk 1.

15% ning et Euroopa Regionaalarengu Fondi puhul on eeskirjade eiramise kogumaht tõusnud 2006. aastaga võrreldes 48% võrra;

25. rõhutab 19. veebruaril 2008. aastal komisjoni poolt vastu võetud tegevuskava (komisjoni järelevalverolli tugevdamiseks struktuurimeetmete ühisel juhtimisel) tähtsust, mille eesmärk on vähendada vigu liikmesriikide esitatavates maksenõuetes; on veendunud, et kõnealune uus tegevuskava parandab olukorda märkimisväärselt, aidates eelkõige liikmesriikidel arendada oma võimet kontrollida projektidega seonduvate kulude abikõlblikkust; märgib, et tegevuskava esimeses arenguaruandes esitatakse mõned positiivsed esialgsed tulemused;
26. kiidab heaks komisjoni seisukoha, et eeskirjade tõsise eiramise puhul võetakse parandusmeetmeid, mis hõlmab maksete peatamist ning alusetult ja ekslikult makstud summade tagasinõudmist; tuletab meelde, et komisjon peaks esitama neli korda aastas tegevuskava rakendamise edenemise kohta aruande; kutsub komisjoni siiski üles tegema suuremaid jõupingutusi liikmesriikide toetamiseks, et eeskirjade eiramisi vältida, ja edastama vajalikku oskusteavet pädevatele riiklikele ja piirkondlikele ametiasutustele;
27. väljendab heameelt peaaegu kõigi projektide puhul saavutatud tulemuste kvaliteedi üle ja et see ei halvendaks struktuurifondide järelevalvet ja õiget rakendamist, juhhib tähelepanu vajadusele teha vahet järgmistel nähtustel:
 - halduseeskirjade eiramine, mille puhul tuleb võtta parandusmeetmeid,
 - pettused (0,16 % komisjoni poolt ajavahemikul 2000–2007 teostatud maksetest), mille eest tuleb karistada;
28. tunnistab, et struktuurifondide tõhusa vastuvõtmise suutlikkus on osutunud märkimisväärselt väljakutseks eriti uutele liikmesriikidele, kuna fondide kasutamiseks nõutakse neilt rangetele ja sageli keerukatele nõuetele vastamist; tervitab seetõttu kõnealuste liikmesriikide tehtud jõupingutusi oma rakendus suutlikkuse parandamiseks ja kutsub liikmesriike üles kõnealust tööd kiirendama, et näidata mõistliku ajavahemiku möödudes käegakatsutavaid tulemusi;
29. kutsub komisjoni üles võtma arvesse halduskulusid, mida liikmesriigi riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused on kaasrahastatavate projektide järelevalve ja kontrollimisega seotud sageli keeruliste ja kulukate nõuete kohaldamisel kohustatud kandma;
30. kutsub sellega seoses nii komisjoni kui liikmesriike kavakindlalt töötama ja andma nõu eeskirjade eiramise, haldusvigade ja puuduste vältimise viiside kohta;
31. nõuab, et komisjon lihtsustaks veelgi struktuurifondide programmide juhtimis- ja järelevalvemenetlusi, kuna liikmesriikide poolne eeskirjade eiramine nende programmide rakendamisel on osaliselt tingitud neist menetlustest;
32. on šokeeritud, et liikmesriikide teatamisdistsipliin on pärast mitmeid aastaid ikka veel

puudulik; peab lubamatuks, et kuus liikmesriiki¹ ei kasuta ikka veel elektroonilist teatamist, 14 liikmesriiki² ei pidanud kinni teatamistähtaegadest ja mõni liikmesriik³ ei klassifitseerinud ühtegi teatatud eiramisjuhtu; nõuab tungivalt, et komisjon leiaks selle olukorra jaoks lisaks rikkumismenetlusele tõhusaid lahendusi, ning kutsub komisjoni üles tõsiselt kaaluma vajadust kehtestada mõjusate rahaliste karistuste süsteem, mis hiljem lisatakse tulevastesse määrustesse, ning seda süstemaatiliselt rakendama;

33. rõhutab, et eeskirjade eiramiste klassifitseerimine (millest nähtub, kas tegemist on võimaliku pettusega) on liikmesriikide aruandluse aspekt, mida tuleb tugevdada arvestades asjaolu, et mitmed liikmesriigid ei ole klassifikatsiooni veel üldse esitanud ning ülejäänud liikmesriigid on esitanud klassifikatsiooni ainult väikese osa kohta oma teatatud eeskirjade eiramistest;
34. nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ikka veel ei kasuta elektroonilise aruandluse puhul AFIS/ECR elektroonilisi mooduleid, võtaksid need kiiresti kasutusele, et parandada oma andmete kvaliteeti ja aruannete esitamise õigeaegsust enne 2009. aasta lõppu; märgib, et komisjon valmistab ette uut veebipõhist teatamissüsteemi nimega Irregularity Management System (IMS), mis võetakse kasutusele 2009. aasta suvel ja parandab eeldatavasti teatamisdistsipliini;
35. on seisukohal, et eiramisjuhtudest teatamise suuremaks ühtlustamiseks tuleks teha rohkem jõupingutusi, eriti Ühtekuuluvusfondi puhul;
36. väljendab kahetsust asjaolu üle, et kuigi korraldusasutused peavad kõik ELi ühtekuuluvuspoliitika toetuse saajate üksikasjad struktuurifondide (2007–2013) rakenduseeskirjade kohaselt (komisjoni määrus (EÜ) nr 1828/2006) avaldama, on komisjoni veebilehel olev andmekogu puudulik; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema liikmesriikidega koostööd, et kiirendada andmebaasi andmete liikumist ning tagada tõhusama ja läbipaistvama andmebaasi toimimine; nõuab seetõttu tungivalt, et liikmesriigid ja komisjon täidaksid täielikult ja õigeaegselt selle läbipaistvuse kohustuse ning teevad seda eelkõige enne 2009. aasta juunit, mis on tähtaeg, mis kehtestati parlamendi 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooniga läbipaistvuse kohta finantsküsimumustes⁴;
37. toetab mõtet paluda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1073/1999 (Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta)⁵ kavandatava läbivaatamise raames liikmesriikidel süstemaatiliselt OLAFi teavitada OLAFi edastatud juhtumite järelemeetmetest; juhib tähelepanu asjaolule, et see võib parandada aruandmist riiklike kohtute otsustest struktuurifondide vahendite eeskirjade vastase kasutamise kohta;

Ühinemiseelsed vahendid

¹ F, IRL, SE, ES, LV ja LU; 2008. aasta novembrist on olukord paranenud – D ja EST kasutavad paber kandjal teatamise asemel nüüd elektroonilist teatamist.

² Õigeaegne teatamine on probleem eelkõige ES, F ja NL jaoks.

³ ES, F, IRL ja LU.

⁴ P6_TA(2008)0051.

⁵ EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1.

38. juhib tähelepanu asjaolule, et ehkki eiramisjuhtude arv vähenes, suurenes nende finantsmõju 2,2 korda ning pettuse kahtluste finantsmõju suurenes 3 korda, peamiselt „abikõlbmatute” kulutuste tõttu;
39. märgib, et komisjon on avaldanud terve rea üksikasjalikke põhjalikke aruandeid, milles hinnatakse kriitiliselt koostöö- ja kontrollimehhanismi raames toimuva kohtureformi ja korrupsioonivastase võitlusega seotud edusamme Bulgaarias ja Rumeenias, ning eraldi aruande ühenduse rahaliste vahendite haldamise kohta Bulgaarias, milles rõhutatakse vajadust pikaajalise poliitilise pühendumise ja rakendamise järele kohapeal, et saavutada täielikult ühinemise ajal kehtestatud eesmärgid; märgib ka, et seoses Bulgaaria kontrolli- ja auditisüsteemis avastatud eeskirjade eiramistega on komisjon püsivalt peatanud osa Bulgaaria Phare programmi raames antavatest ELi rahalistest vahenditest; kutsub liikmesriike seetõttu võtma kiiresti meetmeid, et rakendada nendes aruannetes esitatud konkreetseid järelmeetmeid; lõpetuseks toetab kõnealuste liikmesriikide siiani tehtud jõupingutusi ja kutsub liikmesriike üles võtma kõnealusel eesmärgil vajalikke meetmeid;
40. suhtub kõhklevalt asjaolusse, et OLAFi andmetel ei olnud ühinemiseelse struktuuripoliitika rahastamisvahendi puhul 2007. aastal ühtegi pettuse kahtlust; märgib, et Küpros ja Leedu ei teatanud 2007. aastal ühestki juhtumist;
41. rõhutab, et edastatud info ebapiisav kvaliteet on jätkuvalt tõsine probleem; märgib, et edastatud info usaldusväärsus on kõige madalam Bulgaaria ja Rumeenia puhul, kuid suhteliselt on kõige ebausaldusväärsem Ungari info; märgib, et õigeaegne teatamine tekitab probleeme eelkõige viiele liikmesriigile¹;
42. kuna mõnes EL-12 liikmesriigis on tõsiseid probleeme esitatud teabe usaldusväärsusega ja üldise eeskirjade täitmise määraga, mis näitab, kas aruandlusmehhanismi halduskorraldus abi saavas riigis on tugev või väga nõrk, usub, et sarnaseid probleeme tekib ka struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi rakendamisega; seepärast nõuab tungival, et asjaomased liikmesriigid teeksid olukorra parandamiseks komisjoniga koostööd;

Otsesed kulud

43. juhib tähelepanu asjaolule, et välisabi valdkonnas esineb üha enam eeskirjade eiramist ja pettusi;
44. on mures OLAFi aasta tegevusaruande järelduste pärast, mille kohaselt kohtavad OLAFi uurijad välisabi valdkonnas sageli organiseeritud pettusele viitavat tegutsemisviisi, mis on tingitud rahvusvaheliste abiorganisatsioonide vahelise koordineerimise puudulikkusest;
45. palub komisjonil pöörata tähelepanu projektide topeltrahastamise probleemile; nõuab eelkõige, et komisjon saadaks rahvusvaheliste organisatsioonide juhitavate ja rakendatavate projektide lepingute sõlmimisel või muutmisel korrapäraselt kõik nende sise- ja välisauditid ühenduse vahendite kasutamise kohta kontrollikojale ja komisjoni siseaudiitorile;

¹ HR, H, SK, BG ja PL ei pidanud kinni teatamise tähtaegadest;

Maksete tagasinõudmine

46. peab kahetsusväärseks, et tagasinõudmismäärad on endiselt väikesed, eelkõige sektorites, kus tagasinõudmist korraldavad liikmesriigid; juhib tähelepanu asjaolule, et OLAFi aruande kohaselt on praegu ligikaudu 3,75 miljardit eurot endiselt tagasi saamata;
47. toetab seda, et tagasinõutud summad jäävad samale eelarvereele, kust nad eeskirjade vastaselt välja maksti;
48. väljendab heameelt ühenduse vahendeid vääralt kasutanud ja hankemenetlusest välja arvatud pakkujate keskandmebaasi¹ avaldamise üle; rõhutab, et see peab toimima alates 1. jaanuarist 2009 ning palub komisjonil esitada 2010. aasta alguseks hindamisaruande;
49. juhib tähelepanu vajadusele kiirema ja sobivama sissenõudmismenetluse järele; seepärast kordab oma üleskutset komisjonile lisada tulevastesse õigusaktidesse jagatud halduse kohta siduvad ja ennetavad sätted, et eeskirjadevastased maksed saaks sissenõudmismenetluse lõpuks sisse nõuda;
50. palub komisjonil uurida võimalust kehtestada kindlustussüsteem, näiteks pannes teatava summa reservi või eraldades selle sihtotstarbeliselt, et kiirendada summade sissenõudmist;

OLAFi suhted Europoli ja Eurojustiga

51. märgib rahuloluga, et Eurojust ja OLAF sõlmisid 24. septembril 2008 koostöö korda käsitleva praktilise kokkuleppe², mis reguleerib tihedat ja tõhustatud koostööd ning üldiste ja isikuandmete vahetamist; toetab sarnase kokkuleppe sõlmimist Europoliga;
52. peab hädavajalikuks luua kindel alus operatiiv- ja uurimisalaseks sünergiaks Eurojusti ja Europoliga, näiteks ühiste operatiiv- ja uurimisrühmade abil, sest see annaks võitluses pettuse vastu kindlasti lisandväärtust;
53. rõhutab, et nende asutuste praegu kattuvad pädevused vajavad täpsustamist;

OLAFi koostöö liikmesriikidega

54. toetab komisjoni ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta (KOM(2006)0244), üldist eesmärki suurendada OLAFi sõltumatust; tuletab siiski meelde, et OLAFi, komisjoni teenistuste ning liikmesriikide ametiasutuste töö ja töötulemused on vaja tõhusate sidekanalite abil omavahel siduda, et vältida topelttööd ja infopuudust;

¹ ELT L 344, 20.12.2008, lk 12.

² ELT C 314, 9.12.2008, lk 3.

55. juhib tähelepanu asjaolule, et OLAF on ainus asutus, mis kasutab kõiki uurimisvolitusi ELi üldeelarvele kahjuliku pettuse, korrupsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu võitlemiseks ja nende ärahoidmiseks; seepärast rõhutab, et eriti struktuurifondide ja välisabi valdkonnas, kus esineb kõige enam teatatud eiramisjuhtumid, tuleks OLAFi uurimisvolitusi veelgi suurendada;
56. juhib tähelepanu asjaolule, et järelmeetmeid nõudvate juhtumite arv on alates 2003. aastast pidevalt kasvanud ning et 2007. aastal lõppes OLAFi juhtumite käsitlemine enamasti vahendite tagasinõudmisega või soovituselise kohtulike järelmeetmete kohta; teeb seetõttu järelduse, et OLAFi uurimistulemused on liikmesriikidele ja ELi institutsioonidele positiivsed;
57. märgib, et OLAFi soovitused ei ole siduvad, nii et riiklikud ametiasutused on asjaomaste otsuste langetamisel ja sanktsioonide kehtestamisel sõltumatud; on veendunud, et Euroopa prokuratuuri asutamine aitaks ületada raskusi, mida tekitab juhtumite piiriülesus;
58. rõhutab vajadust ühtlustada õigusaktid, sest pettuse, pettuse kahtluse ja eeskirjade muu eiramise määratlused esinevad erinevates õigusaktides, hoolimata Euroopa Parlamendi korduvatest üleskutsetest pettusevastased eeskirjad ümber sõnastada;
59. võtab teadmiseks liikmesriikide kvalifikatsiooniprobleemi nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta¹ artiklite 4 ja 5 kohaldamisel; on seisukohal, et ambivalentsuse puhul peaksid liikmesriikide kohtud küsima Euroopa Kohtult eelotsust;
60. väljendab heameelt, et on avaldatud OLAFi eespool nimetatud teine aruanne kohapealse kontrolli ja inspekteerimise kohta, mis sõnastab iga kontrollietapi head tavad, samuti OLAFi käsiraamatu uue versiooni üle (suunised); palub, et komisjon saadaks parlamendi pädevale komisjonile OLAFi käsiraamatu ajakohastatud ja kõikehõlmava versiooni 2009. aasta septembriks;
61. pooldab selgemaid sätteid menetluste kohta, siduvaid tähtaegu pädevatele asutustele vajaliku abi andmisel ning üldiselt siduvamaid koostööd käsitlevaid sätteid selle ametiasutuse leidmiseks, kelle pädevusse abistamine kuulub; kinnitab tungivalt, kui kasulik on selle probleemi lahendamiseks parlamendi 20. novembri 2008. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta²;
62. palub komisjonil võtta asjakohased meetmed (sh rikkumismenetlus) nende liikmesriikide suhtes, kes ei aita oma teenistusi kohapealse kontrolli teostamisel, nagu on sätestatud nõukogu 11. novembri 1996. aasta direktiivis (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist et kaitsta Euroopa ühenduste

¹ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA-PROV(2008)0553.

finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest¹;

63. märgib, et kuna juhtumitel on rohkesti kohtulikke järelmeetmeid, kuid OLAFi kogutud tõendite vastuvõetavus siseriiklike kohtute poolt on väga madal, on eesmärk parandada OLAFi uurimiste õiguslikku toetust; on lisaks seisukohal, et Eurojusti tuleks teavitada, kui kohtuasutustele edastatakse infot või juhtumi lõpparuandeid, juhul kui need käsitlevad rahvusvahelise kuritegevuse tõsiseid vorme ja seotud on kaks või enam liikmesriiki;
64. tuletab komisjonile meelde parlamendi palvet lisada 2008. aasta PIF-raportisse analüüs eeskirjade eiramise vastu võitlemisega seotud struktuuride kohta liikmesriikides;
65. taunib liikmesriikide poolset ebapiisavat teavitamist OLAFi edastatud teabe või juhtumi lõpparuannete suhtes võetud meetmetest; palub liikmesriikidel tagada, et nende pädevad asutused edastaksid OLAFile aruande OLAFi edastatud teabe või soovitude suhtes võetud meetmete edusammude kohta;
66. märgib, et riiklikel kontrolliasutustel on märkimisväärne pädevus ELi vahendite auditeerimisel ning nemad on esimene teabeallikas nii riiklike prokuratuuride kui ka ELi institutsioonide jaoks; on seetõttu veendunud, et võimalikult tihe koostöö ja teabevahetus kontrolliasutuste, riiklike prokuratuuride ja OLAFi vahel on kõikide huvides;
67. märgib, et vastavalt parlamendi 20. novembri 2008. aasta õigusloomega seotud resolutsioonile ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta², peavad liikmesriigid korrapäraselt OLAFit teavitama OLAFi poolt neile edastatud juhtumite järelmeetmete suhtes, ning palub OLAFil seetõttu selle küsimuse kohta oma järgmises aastaaruandes aru anda;
68. juhib tähelepanu sellele, et nendes liikmesriikides, kes ühinesid ELiga pärast 2004. aastat, kujutab OLAFi (Euroopa Pettustevastase Ameti) pettustevastane koordineerimissüsteem (AFCOS) endast OLAFi jaoks väga olulisi teabe/kontaktpunkte; märgib siiski, et niikaua kui need bürood ei ole sõltumatud riigi valitsusest, on nende tegevusest saadav lisandväärtus minimaalne (eriti seoses eeskirjade eiramisest teatamisega komisjonile);
palub seetõttu komisjonil teha asjakohasele parlamendikomisjonile ettepanek nende büroode töö väärtuslikumaks muutmiseks ning peab samuti vajalikuks koostöö parandamist kandidaatriikidega;

Tubakas – kokkulepe Philip Morrisega

69. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei suutnud esitada terviklikku aruannet järelmeetmete kohta, mida on võetud Euroopa Parlamendi 11. oktoobri 2007. aasta resolutsiooni, mis käsitleb ühenduse, liikmesriikide ja Philip Morris vahel pettuse ja sigarettide salakaubaveo vastase võitluse tõhustamiseks sõlmitud kokkuleppe mõju ning Euroopa Parlamendi ühenduse transiidisüsteemi uurimiskomisjoni soovitude rakendamisel tehtud edusamme, ja eelkõige selle lõike 49 suhtes, kus selgesõnaliselt palutakse komisjonil

¹ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA-PROV(2008)0553.

esitada selline aruanne 2008. aasta lõpuks; eeldab, et komisjon esitab selle aruande enne 2007. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse lõppu;

70. peab vastuvõetamatuks, et kui ühendus sai Philip Morrise ja Japan Tobacco kokkulepete alusel 1,65 miljardit USA dollarit võitluseks pettuse vastu, ei loonud komisjon ühist lähenemisviisi, vaid saatis ligikaudu 90% sellest rahast liikmesriikide rahandusministritele sihtotstarbena; kutsus nõukogu ja komisjoni üles, et nad looksid koos parlamendiga kolmepoolse töörühma, et leida kohased lahendused sellele, kuidas kasutada targemini ja paremini liidu eelnimetatud tulu ja muud sarnast tulu; peab vastuvõetamatuks, et majanduslanguse ajal ei kasuta liit miljarditesse eurodesse ulatuvaid trahve, mida on maksnud Euroopa konkurentsiseadusi tarbijate kahjuks rikkunud suured ettevõtted, et ergutada majandust töötute huvides ja/või abistada arengumaid, kes kannatavad kriisi tõttu kõige rohkem, vaid lihtsalt saadab need summad riikide rahandusministeeriumidele;

Organiseeritud kuritegevus

71. väljendab heameelt, et komisjon avaldas 20. novembril 2008 teatise organiseeritud kuritegevuse tulude kohta (KOM(2008)0766), milles käsitletakse kuritegeliku tulu konfiskeerimist ja tagasinõudmist, ning nõustub komisjoniga, et konfiskeerimine on üks tõhusamaid viise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemiseks ning et tuleks võtta meetmeid konfiskeerimise juhtumite väikese arvu ja tagasinõutud tagasihoidlike summade suurendamiseks;
72. rõhutab, kui oluline on omada otstarbekaid ja mõjusaid mehhanisme, millega külmutada ja konfiskeerida varasid välismaal, ning et seetõttu tuleks kaaluda kehtiva ELi õigusraamistiku ümbersõnastamist; rõhutab, et kiiresti tuleks rakendada nõukogu otsust 2007/845/JSK, et tagada, et kõik liikmesriigid loovad või määravad kriminaaltulu jälitamise talitused;
73. kordab oma üleskutset komisjonile esitada parlamendile üksikasjalik analüüs süsteemi(de) kohta, mida organiseeritud kuritegevus kasutab ühenduse finantshuvide kahjustamiseks; on arvamusel, et organiseeritud kuritegevuse ohtude iga-aastane hindamine Europoli poolt on selle jaoks kasulik, kuid mitte piisav;
74. taunib asjaolu, et Tšehhi Vabariik, Ungari, Malta ja Poola pole ikka veel ratifitseerinud 1995. aasta Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni ja selle 1996. ja 2007. aasta protokolle, et Eesti ja Itaalia on ratifitseerinud ainult ühe neist protokollidest ning seitsmes liikmesriigis on sätete ülevõtmine puudulik;

o

o o

75. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Ühenduste Kohtule, Euroopa Kontrollikojale, OLAFi järelevalvekomiteele ja OLAFile.

8.12.2008

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekontrollikomisjonile

ühenduse finantshuvide kaitse – pettusevastane võitlus – 2007. aasta aruande kohta (2008/2242(INI))

Arvamuse koostaja: Bart Staes

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval eelarvekontrollikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on teadlik, et paljudes ELi liikmesriikides esineb halva juhtimise või mõnikord isegi pettusega seoses eeskirjade eiramisi ELi rahaliste vahendite kasutamisel; märgib, et liikmesriigid teatasid 2007. aastal 3 832 eeskirjade eiramisest (19,2 % rohkem kui 2006. aastal), et 2007. aastal oli eeskirjade eiramisega seotud kogusumma umbes 828 miljonit eurot (veidi vähem kui 1,83 % kulukohustuste assigneeringute mahust), et võimalikud pettused moodustasid 2007. aastal teatatud eeskirjade eiramiste koguarvust umbes 12–15 % ning et Euroopa Regionaalarengu Fondi puhul on eeskirjade eiramise kogumaht tõusnud 2006. aastaga võrreldes 48 % võrra; väljendab heameelt liikmesriikide juba tehtud jõupingutuste üle, kuid rõhutab veel kord, et liikmesriigid peaksid tagama oma finantskontrollimehhanismide asjakohasuse, ning toonitab, kui tähtis on liikmesriikide ennetustegevus, et suurendada eeskirjade eiramise juhtumite avastamist enne maksete tegemist toetuse saajatele; rõhutab asjaolu, et pettuse ja korruptsiooni vastu võitlemine on jätkuvalt kõigi liikmesriikide ülesanne ning et olukorra tõeliseks paranemiseks on vaja ühiseid jõupingutusi;
2. rõhutab 19. veebruaril 2008. aastal komisjoni poolt vastu võetud tegevuskava (komisjoni järelevalverolli tugevdamiseks struktuurimeetmete ühisel juhtimisel) olulisust, mille eesmärgiks on vähendada vigu liikmesriikide maksenõuete esitamisel; on veendunud, et kõnealune uus tegevuskava parandab olukorda märkimisväärselt, aidates eelkõige liikmesriikidel arendada oma võimet kontrollida projektidega seonduvate kulude abikõlblikkust; märgib, et tegevuskava esimeses arenguaruandes esitatakse mõned positiivsed esialgsed tulemused;

3. väljendab heameelt peaaegu kõigi projektide puhul saavutatud tulemuste kvaliteedi üle ja et see ei halvendaks struktuurifondide järelevalvet ja õiget rakendamist, juhib tähelepanu vajadusele teha vahet järgmistel nähtustel:
 - halduseeskirjade eiramine, mille puhul tuleb võtta parandusmeetmeid,
 - pettused (0,16 % komisjoni poolt ajavahemikul 2000–2007 teostatud maksetest), mille eest tuleb karistada;
4. märgib, et komisjon on avaldanud terve rea üksikasjalikke põhjalikke aruandeid, milles hinnatakse kriitiliselt koostöö- ja kontrollimehhanismi raames toimuva kohtureformi ja korruptsioonivastase võitlusega seotud edusamme Bulgaarias ja Rumeenias, ning eraldi aruande ELi rahaliste vahendite haldamise kohta Bulgaarias, milles rõhutatakse vajadust pikaajalise poliitilise pühendumise ja rakendamise järele kohapeal, et saavutada täielikult ühinemise ajal kehtestatud eesmärgid; märgib ka, et seoses Bulgaaria kontrolli- ja auditisüsteemis avastatud eeskirjade eiramistega on komisjon püsivalt peatanud osa Bulgaaria Phare programmi raames antavatest ELi rahalistest vahenditest; kutsub liikmesriike seetõttu võtma kiiresti meetmeid, et rakendada nendes aruannetes esitatud konkreetseid järelmeetmeid; lõpetuseks toetab kõnealuste liikmesriikide tehtud jõupingutusi ja kutsub liikmesriike üles võtma kõnealusel eesmärgil vajalikke meetmeid;
5. tunnistab, et struktuurifondide tõhusa vastuvõtmise suutlikkus on osutunud märkimisväärseks väljakutseks eriti uutele liikmesriikidele, kuna fondide kasutamiseks nõutakse neilt rangetele ja sageli keerukatele nõuetele vastamist; tervitab seetõttu kõnealuste liikmesriikide tehtud jõupingutusi oma rakendussuutlikkuse parandamiseks ja kutsub liikmesriike üles kõnealust tööd kiirendama, et näidata mõistliku ajavahemiku möödudes käegakatsutavaid tulemusi;
6. väljendab kahetsust, et peaaegu 18 % juhtudest on viivitatud aruannete esitamisega üle kahe aasta, ning rõhutab, kui tähtis on eeskirjade eiramise ja võimalike pettuste avastamise ja nendest teatamise vahelise aja vähendamine, et komisjon saaks õigesti ja õigel ajal analüüsida eeskirjade eiramise ja pettustega seotud suundumuste muutusi ja mustreid;
7. nõuab, et komisjon lihtsustaks edaspidi jõulisemalt struktuurifondide programmide juhtimis- ja järelevalvemenetlusi, kuna liikmesriikide poolne eeskirjade eiramine nende programmide rakendamisel on osaliselt tingitud neist menetlustest;
8. nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ikka veel ei kasuta elektroonilise aruandluse puhul AFIS/ECR elektroonilisi mooduleid, võtaksid need kiiresti kasutusele, et parandada andmete kvaliteeti ja aruannete esitamise õigeaegsust enne 2009. aasta lõppu;
9. rõhutab, et eeskirjade eiramise klassifitseerimine (millest nähtub, kas tegemist on võimaliku pettusega) on liikmesriikide aruandluse aspekt, mida tuleb tugevdada, arvestades asjaolu, et mitmed liikmesriigid ei ole klassifikatsiooni veel üldse esitanud ning ülejäänud liikmesriigid esitasid klassifikatsiooni ainult väikese osa kohta oma teatatud eeskirjade eiramistest;
10. väljendab kahetsust, et kuigi korraldusasutused peavad kõik ELi ühtekuuluvuspoliitika

otsese toetuse saajad struktuurifondide (2007–2013) rakenduseeskirjade kohaselt (komisjoni määrus (EÜ) nr 1828/2006) avaldama, on komisjoni veebilehel olev andmekogu puudulik; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema liikmesriikidega koostööd, et kiirendada andmebaasi andmete liikumist ja tagada selle tõhusam toimimine läbipaistvuse huvides; nõuab seetõttu tungivalt, et liikmesriigid ja komisjon täidaksid täielikult ja õigeaegselt selle läbipaistvuse kohustuse enne 2009. aasta juunit, mis on parlamendi resolutsiooniga kehtestatud tähtaeg;

11. kiidab heaks komisjoni seisukoha, et tõsiste eeskirjade eiramise puhul võetakse parandusmeetmeid, mis hõlmab maksete peatamist ning alusetult ja ekslikult makstud summade tagasinõudmist; tuletab meelde, et komisjon peaks esitama neli korda aastas tegevuskava rakendamise edenemise kohta aruande; kutsub komisjoni siiski üles tegema suuremaid jõupingutusi liikmesriikide toetamiseks, et eeskirjade eiramisi vältida, ja edastama vajalikku oskusteavet pädevatele riiklikele ja piirkondlikele ametiasutustele;
12. kutsub komisjoni üles võtma arvesse halduskulusid, mida liikmesriigi riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused on kaasrahastatavate projektide järelevalve ja kontrollimisega seotud sageli keeruliste ja kulukate nõuete kohaldamisel kohustatud kandma;
13. kutsub sellega seoses nii komisjoni kui liikmesriike kavakindlalt töötama ja andma nõu eeskirjade eiramise, haldusvigade ja puuduste vältimise viiside kohta;

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	2.12.2008
Lõpphääletuse tulemused	+: 42 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Emmanouil Angelakas, Stavros Arnaoutakis, Jana Bobošíková, Wolfgang Bulfon, Giorgio Carollo, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Petru Filip, Gerardo Galeote, Eugenijus Gentvilas, Monica Giuntini, Ambroise Guellec, Marian Harkin, Jim Higgins, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Florencio Luque Aguilar, Jamila Madeira, James Nicholson, Jan Olbrycht, Maria Petre, Pierre Pribetich, Wojciech Roszkowski, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Margie Sudre, Kyriacos Triantaphyllides, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Brigitte Douay, Emanuel Jardim Fernandes, Ramona Nicole Mănescu, Samuli Pohjamo, Jürgen Schröder, Czesław Adam Siekierski, Bart Staes, László Surján, Iuliu Winkler

2.12.2008

PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekontrollikomisjonile

ühenduse finantshuvide kaitse – pettustevastane võitlus – 2007. aasta aruande kohta
(2008/2242(INI))

Arvamuse koostaja: Vincent Peillon

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval eelarvekontrollikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tunneb heameelt asjaolu üle, et kuigi tingimused olid samad, vähenes 2007. aastal tuntavalt ainuüksi Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) tagasimaksete summa võrreldes eelmise eelarveaastaga, vähenedes 1 180 000 eurolt 840 000 euroni;
2. tunneb heameelt ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (IACS) hea toimimise üle, mis peaks sellegipoolest võimaldama tõsta läbiviidavate kontrollide arvu ja kvaliteeti, et aidata vältida tõhusamalt pettusi;
3. on siiski seisukohal, et tuleks karmistada sanktsioone nende liikmesriikide suhtes, kus kulude kontrollimine on aastaid olnud struktuurselt puudulik;
4. tunneb heameelt selle üle, et mõned liikmesriigid esitavad haldusdeklaratsioone riigi tasandil hallatavate ühenduse vahendite kohta; kutsub teisi liikmesriike üles tegema samasuguseid algatusi ja palub komisjonil teha kõik vajalik, et selliseid riikide haldusdeklaratsioone esitataks kogu Euroopa Liidus;
5. rõhutab vajadust saavutada teabe kogumise ja kasutamise meetodite suurem ühtlustamine eesmärgiga tagada ühtne raamistik, mis võimaldab tõhustatud ennetusstrateegia raames hinnata edukamalt pettusteriski;
6. peab vajalikuks tugevdada koostööd pettuste uurimisega tegelevate liikmesriikide asutuste vahel ning parandada lisaks sellele koostööd kandidaatriikidega;

7. väljendab kahetsust asjaolu üle, et suurenevad toodete päritoluga seotud pettused, see puudutab nii tariifseid soodusmeetmeid kui ka GATTi tariifikvoote;
8. kutsub komisjoni üles teostama võimaliku pettuse erihindamise toodete ja riikide kaupa ning võtma arvesse võimalust teostada nii päritolu- kui ka sihtriigis reeglipäraseid, sihtotstarbelisi ja vajaduse korral pidevaid kontrole, pöörates erilist tähelepanu karussellpettuse nähtusele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	2.12.2008
Lõpphääletuse tulemused	+: 19 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Vincenzo Aita, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Lily Jacobs, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Mairead McGuinness, Neil Parish, Agnes Schierhuber, Willem Schuth, Petya Stavreva
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Maria Petre

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	16.3.2009
Lõpphääletuse tulemused	+: 19 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Herbert Bösch, Costas Botopoulos, Mogens Camre, Paulo Casaca, Antonio De Blasio, Christofer Fjellner, Ingeborg Gräßle, Aurelio Juri, Dan Jørgensen, Nils Lundgren, Marusya Ivanova Lyubcheva, Ashley Mote, Jan Mulder, José Javier Pomés Ruiz, Bart Staes, Søren Bo Søndergaard
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Vasilica Viorica Dăncilă, Edit Herczog